

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 4
15. dubna 2015

Milí přátelé,

je tady další vydání Bulletinu Arcidiecézní charity Praha. Stejně jako do kroniky do něj ukládáme zprávy o nejdůležitějších událostech, které se v naší Charitě odehrály. Naším záměrem ale není zachovat informace pro budoucí generace. Chceme zpro-

středkovat zprávy o jednotlivých projektech, plánech, vizích a zajímavých osobnostech vám, našim dárcům, dobrovolníkům a partnerům.

Děkujeme za vaši podporu a za váš zájem o situaci, v níž se ocitají sociálně potřební a lidé, kteří potřebují pomoc a povzbuzení na jejich životní cestě.

Ing. Jaroslav Němec
ředitel Arcidiecézní charity
Praha

Zveme vás na veletrh neziskových organizací

NGO MARKET

23. dubna 2015, 11–18 hodin

Forum Karlín
(Pernerova 51, Praha 8)

Těšíme se
na setkání s vámi.

PŘESÍDLENÍ KRAJANÉ již nacházejí práci a trvalé bydlení

Rozhovor s ředitelem
Farní charity Příbram

Čtete na straně 6.

První krajané z Ukrajiny, kteří v Česku hledají svůj nový domov, našli práci a odstěhovali se z hotelu v Červené nad Vltavou. Zde získali možnost dočasného ubytování, stravu a především sociální asistenci při kontaktu s úřady a hledání práce a trvalého bydlení. Tuto asistenci jim poskytuje Arcidiecézní charita Praha.

Krajaný přijel 1. dubna přímo do Červené podpořit premiér Bohuslav Sobotka spolu s ministrem vnitra Milanem Chovancem.

Předseda vlády se zajímal o aktuální situaci rodin krajanů a možnosti, jak urychlit jejich plnou integraci do české společnosti. Krajanům popřál hodně štěstí, zdaru a úspěchu, dětem pak předal hračky, knížky a sladkosti.

Podporu při přesídlení využilo do této chvíle 86 krajanů. Česká republika je připravena přijmout letos celkem 250 osob a program bude pokračovat pravděpodobně i v příštím roce.

„Zatím evidujeme přes tisíc žádostí z Ukrajiny, zejména z východní části země,“ řekl při setkání v Červené premiér Sobotka.

KRIZOVOU NOCLEHÁRNU VYUŽILO V ZIMĚ PŘES 500 LIDÍ BEZ DOMOVA

Od ledna do konce března sloužila lidem bez domova dočasná noclehárna, kterou provozovala Arcidiecézní charita Praha v pražské Hostivaři. Během zimy ji využívalo přes pět stovek lidí, kteří by jinak zůstali v mrazivém počasí na ulici.

„Lidem jsme poskytli krizový nocleh, přístup k hygienickému zázemí, neomezené množství teplého čaje a další základní materiální pomoc,“ říká Matouš Měšťánek z Azylového domu sv. Terezie. Pomoc využívali muži i ženy, lidé ve věku od 18 do 80 let.

Personálně byl projekt zajištěn zkušenými charitními pracovníky z noclehárny a nízkoprahového centra pro osoby bez přístřeší AD sv. Terezie v Karlíně, kterým děkujeme za bezproblémové zvládnutí náročného provozu. □

Počet ubytovaných osob 502

ženy 67

muži 435

Celkový počet noclehů 6 178

KOBYLISKÁ FARNÍ CHARITA ROZVÍJÍ ARCIDIECÉZNÍ DOBROVOLNICKÉ CENTRUM

„Sama jsem začínala jako dobrovolník,“ říká Zuzana Řeháková, ředitelka Farní charity Praha 8–Kobylisy. Jejím úkolem je nyní rozvíjet profesionální dobrovolnické centrum. Vyhledává a připravuje vhodné zájemce o dobrovolnictví, kteří se zapojují do práce Charity.

Působnost kobyliského Dobrovolnického centra však dalece přesahuje hranice farnosti. Dob-

rovolníci budou v budoucnu pomáhat seniorům, potřebným rodinám i lidem s postižením v celé

pražské arcidiecézi. Již nyní pracují v některých sociálních službách Arcidiecézní charity Praha, například v Centru pro zdravotně postižené Fatima v pražských Třeboradicích.

NAŠE NADŠENÍ JE NAKAŽLIVÉ

„Dobrovolnictví jsme si v naší kobyliské Charitě vzali za své, protože zde má dlouhou tradici. Charita zde vznikla v roce 2005 a zpočátku pomáhala jen díky dobrovolníkům, neměla žádné zaměstnance. Když farníci viděli naše nasazení pro dobrou věc, začali se připojovat také,“ vzpomíná Zuzana Řeháková a dodává: „Již nyní pomáhá v jednotlivých Charitách v pražské arcidiecézi na tři sta dobrovolníků a další čtyři tisíce se zapojují do Tříkrálové sbírky. Věřím, že se jejich řady i díky Dobrovolnickému centru brzy rozšíří.“ □

Ředitelka Farní charity Praha 8 – Kobylisy Zuzana Řeháková (uprostřed) začínala jako dobrovolník. Nyní vede profesionální Dobrovolnické centrum.

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

lé pražské arcidiecéze se během jednodenního setkání 26. března pod vedením otce Špilara zamýšlela nad biblickými událostmi, které dodnes inspirují naše jednání a také činnost Charity v pomoci potřebným.

CHARITA ČR SE ZÚČASTNÍ PROGRAMU

RESTART@SIEMENS

Lidé bez domova, kteří mají odhodlání a sílu odrazit se ode dna, dostanou novou šanci. Nabídne ji program, který iniciovala firma Siemens. Účastníkům programu nabídne pracovní smlouvu a po dobu jednoho roku také ubytování. Průkopnický experiment se uskuteční pod patronací Ministerstva práce a sociálních věcí a ve spolupráci s neziskovými organizacemi Armáda spásy, Charita ČR a Naděje.

BAZÁREK DĚTSKÉHO OBLEČENÍ PODPOŘIL MATKY S DĚTMI V TÍSNI

Webový portál www.modrykonik.cz uspořádal bazárek dětského oblečení a hraček. Neprodané oblečení, ale také potřeby pro děti od nočníku po autosedačku a deskové hry, puzzle a další hračky věnoval Azylovému domu Gloria pro matky s dětmi v tísní. Děkujeme!

CHARITA VYHLÁSILA SOUTĚŽ HRDINOVÉ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

U příležitosti Mezinárodního dne sociální práce 17. března 2015 vyhlásila Charita ČR soutěž Hrdinové sociálních služeb. Literární příspěvek, fotografii či video na téma „radost z práce v sociálních službách“ nebo „pracovníci v sociálních službách – hrdinové naší doby“ mohou lidé posílat do 1. května. Více informací: www.charita.cz/akce/soutez-hrdinove-socialnich-sluzeb

DUCHOVNÍ OBNOVA V POSTNÍ DOBĚ

Stovka pracovníků Charity z ce-

FOTBALISTÉ PODPOŘILI ČESKOU NEMOCNICI V UGANDĚ

Sparta Praha věnovala České nemocnici v Ugandě 3 Kč za každého návštěvníka utkání AC Sparta Praha – FK Teplice, které proběhlo 21. března na Letné. Sešlo se více než osm tisíc fanoušků, vedení klubu navíc darovanou částku navýšilo. Celkový dar 31 200 Kč podpoří provoz dvou postýlek na dětském

oddělení na celý rok! To pomůže přibližně 260 dětem, které budou v naší nemocnici hospitalizovány. Děkujeme!

INDICKÝM ŠKOLÁKŮM ZAČALY LETNÍ PRÁZDNINY

Zatímco my jsme se ještě definitivně nerozloučili se zimou a i v dubnu nás zaskočily sněhové přeháňky, v Indii posledním březnem dětem odzvonil konec školního roku. Začaly dvouměsíční letní prázdniny. Pro děti z Adopce na dálku[®] přináší kromě zaslouženého odpočinku díky našemu programu i různé aktivity, na které během školy nezbyde čas. Můžou se těšit na výlety, pikniky, tábory, sportovní, soutěže a hry s kamarády. □

Arcidiecézní charita Praha pořádá odborný seminář

KOUCŮVÁNÍ

– inovativní přístup pro lepší integraci uprchlíků

21. – 22. dubna 2015

Dům národnostních menšin, Vocelova 3, Praha-Vinohrady

Na semináři bude představen manuál o koučinku jako podpůrné metodě pomoci uprchlíkům. Představena budou jednotlivá zaměření koučinku – trauma koučink, mezikulturní a životní koučink. Manuál vytvořili odborníci z několika zemí v rámci společného projektu, který se zaměřil na zlepšení kvality poradenství a pomoci uprchlíkům. *Tento projekt (13-Pp-GRU-072) je realizován za finanční podpory Evropské komise.*

Více informací získáte na migrate@praha.charita.cz.

OSLAVA 25. VÝROČÍ PO INDICKU

Letošní březen byl Diecézi Šimoga významným měsícem. Její Charita oslavila 25. výročí svého fungování. Téměř od začátku jejího založení pomáhají v Šimoze čeští dárci v programu Adopce na dálku®. Pomohli ve vzdělávání dvěma tisícům dětí.

Oslava se nesla ve velkém duchu. Slavnostního shromáždění se zúčastnily významné osobnosti politického, církevního i společenského života. Výročí přišlo oslavit více než 15 000 osob, jimž Charita poskytla podporu. Byli mezi nimi studenti, členové svépomocných skupin, farmářských skupin a další lidé z místních komunit. □

Hosté slavnostního shromáždění – zástupkyně více než 1 200 svépomocných skupin z 627 vesnic, kde svépomoc místních žen Charita podporuje.

Rozhovor

ŽENY JSOU VÍCE SLYŠET, V RODINĚ I VE SPOLEČNOSTI

Dlouholetým ředitelem diecézní Charity v Šimoze je otec Veeresh Moras. Položili jsme mu několik otázek.

□ **Co lidi v Šimoze nejvíc trápí?**

Vzdělání si mohou dovolit pouze bohatí. Propast mezi bohatými a chudými se navíc dále prohlubuje. Vláda sice deklaruje potřebu pomoci nejchudším vrstvám, ale mnohé její kroky směřují spíše k podpoře velkých korporací. O tomto problému se ale v médiích nemluví. Životní náklady v posledních letech vzrůstají. Lidé proto sotva vycházejí s penězi a ocitají se v dlužích.

□ **V čem se situace podle vás za uplynulých 25 let zlepšila?**

Před 25 lety byla negramotnost na opravdu velké úrovni. Nyní jsou si chudí vědomi důležitosti vzdělání a mají snahu posílat děti do škol. Dokonce i negramotní rodiče se chtějí naučit číst a psát. V minulosti bylo dívkám odíráno právo na vzdělání. V domácnostech neměly ženy žádné rozhodovací právo. Si-

tuace se postupně zlepšuje, a to především díky svépomocným skupinám. Ženy si začínají být vědomy svých práv a jsou více slyšet, nejen v rámci rodiny, ale též ve společnosti.

□ **Co pro rodiny v Šimoze znamená program Adopce na dálku®?**

Kdyby nebylo vaší podpory, tisícům dětí by se nedostalo kvalitního vzdělání. Důležité je také to, že se program nesoustředí jen na děti, ale také na rodiny, zejména na matky. Návštěvy rodin, poradenství, podporování úsilí matek při zapojení do svépomocných

skupinek, vzdělávací aktivity o jejich právech a mnoho dalšího se viditelně podílí na zlepšení sociální a ekonomické situace rodin.

□ **Stojíte v čele organizace, která pracuje s desítkami tisíc chudých lidí. Vybaví se vám nějaké konkrétní setkání či zážitek, který vás zasáhl?**

Ano, je jich několik. Například setkání se studentkou, která díky programu Adopce na dálku® dokončila studia a našla dobrou práci. Po první výplatě přišla k nám do kanceláře a celou ji věnovala na podporu některého ze sociálně slabých studentů. □

SMŮLA A ŠTĚSTÍ JOHNA S.

Příběh

John Ssekitto z Ugandy měl už co-by dítě a pak adolescent trojnásobnou smůlu: Oba rodiče mu zemřeli. Po několika letech odešla i babička, která jej a jeho dva sourozence vychovávala. V necelých osmnácti se musel začít starat o mladší sestru a bratra, který byl nakažený HIV a později zemřel na AIDS.

John měl ale také trojnásobné štěstí: Nejprve, že se dostal do programu Adopce na dálku* v diecézi Kasana Luweero. Po studiích se dokázal postavit na vlastní nohy. A navíc, zvolil si práci, která je mu posláním a která pomáhá dalším.

RODÍ SE NOVÁ ŠKOLA

Johnovi se podařilo pronajmout si malý pozemek, na něm postavil maličkou školu a začal učit prvních několik žáků. Vedle toho obhospodařoval políčko kávovníků a mangovníků, drůbež a tři vepřičky, takže kromě učitelování se ve volném čase věnoval i zemědělství. Dařilo se mu jak se školou, kde mu přibývalo žáků, tak i s úrodou, mohl postupem času dokonce něco ušetřit. Momentálně buduje nové latríny pro žáky a shání lepší vybavení do třídy.

A přijal už dva kolegy učitele, protože roste počet zájemců o výuku.

POMOC, KTERÁ SI ZASLOUŽÍ OBDIV

John nikdy nezapomněl, co mu zařazení do Adopce na dálku* poskytlo. Nejenže si toho opravdu hluboce váží a v každém dopise zdůrazňuje, že se za všechny, co s tímto programem mají v České republice něco společného, vroucně modlí. Jak sám říká, dobro, kterého se mu dostalo, už začal splácet. Mezi jeho žáky je

i několik dětí, jejichž rodiče nemají na školné, ze kterého se mj. hradí plat učitelům, jídlo pro žáky a daně.

Cílevědomost, serióznost i soukromá charitativní činnost tohoto mladého Ugandana si podle mého soudu zaslouží obdiv a zájem. Kdo by chtěl Johna kontaktovat a povzbudit v jeho činnosti, může mu napsat prostřednictvím Charity na e-mailovou adresu adopcenadalku@praha.charita.cz. □

Svatava Kotková
Johnova „adoptivní maminka“

AKTUÁLNĚ
Z INDIE

ŽENÁM POMOHOU KREJČOVSKÉ KURZY, ŽÁKŮM DOUČOVÁNÍ

Gundlupet, město na jihu indického státu Karnátaka, je místem s vysokou mírou nezaměstnanosti a velmi nízkou úrovní vzdělávání. Prostřednictvím projektu ve spolupráci s kongregací sester voršilek cílíme na tyto potíže místních.

Více než dvě stovky žáků páté až sedmé třídy základní školy usedají pravidelně jednou týdně k počítačům, aby se naučili obsluhovat základní programy. Další skupině žáků se dostává speciálního doučování. Bylo vybráno šest desítek dětí, kterým dělá učení z různých důvodů potíže a za svými

spolužáky proto zaostávají. Učitelé jim poskytují individuální péči, speciální pozornost pak věnují angličtině. Ta, podobně jako znalost práce na počítači, usnadní jednak cestu za dalším vzděláváním, především však zvýší šance uplatnit se v budoucnu na pracovním trhu.

PRVNÍ ZAKÁZKOU JSOU ŠKOLNÍ UNIFORMY

Třetí aktivitou ročního projektu je krejčovský výuční kurz pro 30 dívek a žen s nedokončeným vzděláním. Během jednoho roku se učí připravovat stříhy, navrhovat modely, šít oděvy a zdobit je výšivkami. Jejich první zakázkou jsou školní uniformy pro 500 žáků. Po absolvování kurzu budou mít možnost založit si své vlastní podnikání, najít práci v textilní výrobě nebo menších obchůdkách a krejčovstvích. Možnosti uplatnění jsme prověřili ještě před začátkem kurzů, proto víme, že ženy dokážou nabyté dovednosti dobře uplatnit. □

PŘÍBRAMSKÁ CHARITA – ODBORNÍCI ODDANÍ SVÉMU POSLÁNÍ POMÁHAT POTŘEBNÝM

Vedení Farní charity Příbram převzal před nedávnem Ing. JIŘÍ KALA. Požádali jsme ho o krátký rozhovor.

❑ Jaké předpoklady musí mít člověk pro tuto odpovědnou pozici? Jaký obor jste studoval, jaké byly vaše předchozí pracovní zkušenosti?

Vystudoval jsem politologii na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. Obor kombinuje ekonomii a politologii a je dobrou přípravou pro práci ve veřejné správě nebo v neziskových organizacích. Těm jsem se věnoval již při studiu. Spolupracoval jsem například s Transparency International, se Sdružením Pyramida a se Salesiány na jejich programech pro děti a mládež. Mnoho cenných zkušeností z církevního prostředí jsem získal na Svaté Hoře. Podílel jsem se na realizaci poutí, projektu Noc kostelů nebo zajišťoval „servis“ pro příchozí poutníky, turisty, ale i významné hosty z celého světa.

❑ Čím vás Charita zaujala, kde spatřujete její silné stránky?

První, co mě napadne, jsou mezinárodní projekty Adopce na dálku®, projekty v Ugandě, v Bělorusku. Pamatuji si, jak před několika lety přijel na návštěvu do České republiky a na Svatou Horu biskup z Ugandy, v jehož diecézi Charita pomáhá. Setkání s ním pro mě bylo silným okamžikem, kdy jsem si uvědomil, že práce Charity je smysluplná. Na Charitě se mi líbí její struktura. Jsem rád, že mohu pracovat pro takto silnou a různorodou organizaci, která ale má svůj

Ředitel Farní charity Příbram Jiří Kala s ukrajinskými dětmi na ozdravném táboře

řád a kde všichni vystupujeme pod „jednou značkou“.

❑ Čemu jste se věnoval první týdny ve funkci?

Do pozice jsem nastoupil koncem roku, takže bylo nutné zajistit financování aktivit v dalším roce a vyúčtovat přidělené dotace. Pro naše klienty jsme připravili vánoční setkání a pro veřejnost vánoční benefiční koncert. Na začátku ledna jsme na Příbramsku organizovali Tříkrálovou sbírku.

❑ Jaké máte plány do budoucna?

Chtěli bychom se více zaměřit na práci s dětmi a mládeží. To je oblast, která mně osobně je velice blízká a vidím v ní velký potenciál. Služby pro seniory zvažujeme doplnit o hospicovou péči. Tu zatím v Příbrami nikdo nenabízí a je pro ni poptávka.

I nadále chceme poskytovat kvalitní odborné sociální a zdravotní služby. Máme k tomu dobré předpoklady. Ve Farní charitě pracují skuteční odborníci ve svém oboru, lidé zkušení a oddaní svému poslání pomáhat potřebným.

❑ Před nedávnem se na vás obrátilo Ministerstvo zahraničních věcí a Ministerstvo vnitra. Právě jimi byly pozvány do České republiky na ozdravný tábor ukrajinské děti postižené válečným konfliktem.

Naše Farní charita zajišťovala v průběhu dvou měsíců program pro 90 dětí z Ukrajiny. Podle jejich slov takový program ještě nikdy nezažily. Bylo krásné vidět radost v jejich očích i vděčnost za zážitky, které u nás mohly prožít. Pro moje kolegy i pro mě osobně byly ozdravné tábory inspirací pro naši další práci s dětmi v Příbrami. ❑